

Скжпо ми е дѣлото на Сливенския хоръ „Д. П. Чинтуловъ“. Цена високо неговитѣ художествени постижения. Сливенъ може да се гордѣе съ такъвъ хоръ.

Генералъ Хр. Луковъ
бившъ министъръ на войната

*

Скоро ще се навърши една година отъ основаването на Сливенския народенъ хоръ. Безшумно, но смѣло това високо благородно дѣло повѣрено въ вещитѣ ржце на единъ скромнъ, но даровитъ труженикъ, тръгна съ едно необикновено кресчендо къмъ успѣхъ и слава. И днесъ вече града ни може да се гордѣе съ единъ хоръ, който достойно и заслужено претендира за първенство въ страната ни. Повече отъ 80 души пѣвци покорно и съзнателно наредени подъ опитната ржка на тѣхния любимъ диригентъ — г. Ил. Цековъ — разнасятъ звучитѣ на народната ни пѣсенъ съ красотата и хармонията на най-силното и велико удоволствие. Тая радостъ добита чрезъ усилията на толкова грижи и трудъ, бѣше още въ самото начало оценена много добре отъ нашето читалище „Зора“, което съзнавайки дълбоко своя дългъ и ценейки високо идеитѣ на Народния хоръ, го взема подъ своята закрила съ истинска грижа да го закрепи, подпомогне и развие. И нека признаемъ, че благодарение на неговата морална и материална подкрепа днесъ нашиятъ градъ празнува годишнината на това благородно начинание, увѣнчано съ успѣхъ-гаранция за да продължи своята културна дейность съ още по-голѣмъ ентузиазъмъ и вѣра въ бждещето.

Изъ в. „Сливенски вѣсти“ —
1932 г. бр. 7.

*

Въ Сливенъ около Народния хоръ сж се сплотили всички хористи въ града. И сега, когато имавъ случая да бжда въ митрополията на този хоръ, азъ си обяснихъ защо той е толкова напредналъ. Оценили въ лицето на г. Ил. Цековъ единъ способенъ и енергиченъ ржководителъ, хориститѣ се сплотяватъ около него и съ една трогваща преданность къмъ него и дѣлото, тѣ не жалятъ нито време, нито трудъ за да тласкатъ хора къмъ все по-голѣмъ и по-голѣмъ напредъкъ. Сливенскиятъ народенъ хоръ, благодарение на това, че има въ редоветѣ си хора беззаветно предадени на дѣлото, ще заеме едно отъ първитѣ мѣста не между провинциалнитѣ хорове (защото той вече е заелъ такава), а между хороветѣ въ цѣлата страна.

Музикалнитѣ деятели въ Сливенъ могатъ да служатъ за примѣръ и на върховетѣ на нашето музиканство съ своето единение и разбирателство.

Иванъ Камбуровъ
Изъ „Вѣстникъ на жената“ 1934 г. бр. 562.

*

Сливенския народенъ хоръ, връщайки посещението на Казанлъшкия народенъ хоръ, даде въ салона на „Искра“, на 22 т. м. концертъ.

Сливенскиятъ народенъ хоръ изпъкна като първокласенъ: още въ първия номеръ отъ програмата показа своитѣ много хубави качества и възможности. Хорътъ достави голѣмо удоволствие и наслада не само на познавачитѣ, но и на масата слушатели, които, колкото и непосветени въ тайната на художественото пресъзданане, почувствуваха превъзходството му надъ казанлъшкитѣ хорове, (които хабятъ енергия и време за най-нелоялна конкуренция). Искреното ми убеждение е, че ние тукъ въ хоровото дѣло трѣбва да работимъ дълги години докато дойдемъ до сегашното състояние на Сливенскиятъ хоръ, който работи само отъ 4-5 месеца.